Dosarul nr. 2-129/2024
2-24012488-26-2-31012024

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

08 mai 2024 orașul Drochia

Judecătoria Drochia, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Rodica Chistruga
Grefier Cristina Ciobanu

În lipsa reprezentantului reclamantului Maruseac Vera, avocatului Andrei Tudorica, care prin cererea din 08.05.2024, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, în lipsa reclamantei Maruseac Vera care acționează în interesele lu Maruseac Ion, înștiințată legal, în lipsa pîrîtei Bejenari Ana citat legal potrivit avizului de recepție,

examinînd în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maruseac Vera în interesele lui Maruseac Ion împotriva lui Bejenari Ana privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat în urma contravenției,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces:

La data de 31.01.2024 Maruseac Vera în interesele lui Maruseac Ion a înaintat în instanţa de judecată acţiune împotriva lui Bejenari Ana privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat în urma contravenției.

În fapt, reclamanta este mama biologică a lui Maruseac Ion care în prezent este bolnav din copilărie iar ultima, conform hotărîrei judecătoreşti Drochia, Sediul Central din 21.04.2023 este împuternicită în calitate de tutore al fiului său.

Astfel, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie s-au constatat cert că la data de la data de 09.10.2023 aproximativ pe la orele 16:40, în timpul cînd se afla în gospodăria pîrîtei Bejenari Ana situate în s. Şuri, raionul Drochia ultima l-a maltratat cauzîndu-i leziuni corporale în formă de edemul şi echimoza părţii pieloase a capului, excoriaţiile feţei, echimozele sub ambii ochi şi spatelui, nasului, edemul şi echimoza masivă a plantei drepte, care puteau fi cauzate de acţiunea traumatic a unor corpuri dure-contondente, posibil în timpul şi circumstanţele

indicate, se califică către vătămare corporal uşoară, în baza criteriului dereglării sănătăţii de scurtă durată.

Mai este de menționat faptul că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sancționare al Inspectoratului de Poliţie Drochia, cet. Bejenari Ana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiilor conform art. 78 alin 2 şi 354 alin 1 Cod contravenţional al RM.

Prin urmare, din cauza acţiunilor ilegale ale ultimului lui Postolachi Valeriu i-a fost cauzat prejudiciu material şi moral, deoarece, în urma maltratării şi cauzării leziunilor corporale, Maruseac Ion a fost nevoit să urmeze tratament medical pentru ce am suportat cheltuieli pentru procurarea medicamentelor în sumă de 1 439, 71 lei.

În urma celor expuse, prejudiciul moral cauzat lui Maruseac Ion este estimat la suma de 20 000**,** 00 lei sumă o consideră absolut întemeiată şi echitabilă/proporţională suferinţelor, stresului şi impactul asupra sa cauza agresiunilor lui Bejenari Ana.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantului reclamantului Maruseac Vera, avocatului Andrei Tudorica, care prin cererea din 08.05.2024, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 46).

Reclamanta, Maruseac Vera, acționînd în interesele lui Maruseac Ion, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat fiind înștiințată legal.

Pîrîta Bejenari Ana, fiind citat legal potrivit avizului de recepție, în cadrul ședinței de jduecată nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței (f.d.45).

Aprecierea instanţei:

Ascultînd explicaţiile participanţilor la proces, examinînd probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportîndu-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată concluzionează de a admite parţial acţiunea reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului material, moral şi biologic, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Materialul probator al cauzei denotă faptul că, la data de 09.10.2023 potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05939549 din 16.10.2023, întocmit de către agentul constatator în privința lui Bejenari Ana pe motiv, că a comis contravenţie prevăzută de art.78 alin 2 şi 354 alin 1 Cod contravenţional al RM.

Astfel, se constată că obiectul litigiului în cauză constituie încasarea prejudiciului patrimonial și moral, cauzat prin delict, corespunzător, instanța, la examinarea și soluționarea cererii, va aplica prevederile legale ce reglementează răspunderea civilă delictuală la data apariției răspunderii delictuale.

Conform art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil, Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial. În conformitate cu art. 19 alin. (1), (3) și (5) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Conform art.19 alin.1-3, 5 Cod Civil, (1) *În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi rofitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).*

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care sar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Potrivit art. 20 alin. (1) și (2) Cod civil, Dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței. Fapta este săvârșită cu intenție dacă

persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

În conformitate cu art. 21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale și alte valori nemateriale sunt apărate în cazurile și în modul prevăzut de prezentul cod și de alte legi, în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat și din caracterul consecințelor acestei încălcări.

Potrivit art. 45 CCo RM, (1) *dacă prin contravenţie a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-şi valorifice pretenţiile civile în procedură civilă, (2) Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.*

Conform prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, astfel, caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate, iar la determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Conform art. 123 alin. (2), (4) Cod de procedură civilă, Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane. Faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de

persoana în a cărei favoare se prezumă. Prezumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probațiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 387 Cod contravențional, victima (1) Este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenţie, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale. (2) Victima îşi realizează drepturile şi îşi execută obligaţiile personal ori prin reprezentanţi, în condiţiile legii. Dacă victima este un minor sau o persoană în stare de iresponsabilitate, drepturile ei sînt realizate de reprezentanţii săi legali în modul stabilit de prezentul cod.(3) Victima are dreptul: a) la înregistrarea neîntîrziată a cererii sale în modul stabilit, la soluţionarea cererii de către agentul constatator, la informare privitor la decizia adoptată; b) să prezinte documente, alte mijloace de probă în vederea confirmării pretenţiilor sale; c) să-şi retragă cererea în cazurile prevăzute de lege; d) să atace decizia autorităţii competentă să soluţioneze cauza contravenţională; e) să fie asistată în procesul contravenţional de un apărător ales; e/1) să ia cunoştinţă de toate procesele-verbale ale acţiunilor procesuale la care a participat, să ceară completarea acestora sau includerea obiecţiilor sale în procesul-verbal; e/2) să ia cunoştinţă de materialele dosarului contravenţional după încheierea acţiunilor agentului constatator întreprinse în vederea constatării faptei contravenţionale şi după remiterea dosarului spre examinare şi să noteze orice informaţii din dosar; f) să i se elibereze, la cerere, în cel mult 24 de ore, copii de pe procesul-verbal cu privire la contravenţie, deciziile luate şi hotărîrile adoptate în cauza respectivă; g) să i se elibereze, la solicitare scrisă sau verbală, copii de pe alte materiale decît cele indicate la lit.e2), cu respectarea regimului informaţiilor care constituie secret de stat, bancar, comercial, al informaţiilor oficiale cu acces limitat sau al datelor cu caracter personal. Copiile se eliberează contra unei plăţi stabilite de către Guvern, care nu va depăşi cheltuielile suportate de către agentul constatator sau de către instanţa de judecată pentru eliberarea acestora. (4) Victima este prevenită în scris că răspunde pentru declaraţii calomnioase. (5) Victima este obligată: a) să se prezinte la citarea autorităţii competentă, să dea explicaţii la solicitarea acesteia; b) să prezinte, la cererea autorităţii competentă, documente şi alte mijloace de probă de care dispune, mostre pentru cercetare comparativă; c) să accepte, la cererea autorităţii competentă, a fi supusă examenului medical în cazul în care pretinde că i s-a cauzat un prejudiciu fizic; d) să se supună dispoziţiilor legitime ale reprezentantului autorităţii competentă sau ale preşedintelui şedinţei de judecată. (6) Victima are şi alte drepturi şi obligaţii prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă RM, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar potrivit prevederilor al. 3 al aceluiași articol, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Din materialele cauzei, instanța a reținut că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie s-au constatat cert că la data de la data de 09.10.2023 aproximativ pe la orele 16:40, în timpul cînd se afla în gospodăria pîrîtei Bejenari Ana situate în s. Şuri, raionul Drochia ultima l-a maltratat cauzîndu-i leziuni corporale în formă de edemul şi echimoza părţii pieloase a capului, excoriaţiile feţei, echimozele sub ambii ochi şi spatelui, nasului, edemul şi echimoza masivă a plantei drepte, care puteau fi cauzate de acţiunea traumatic a unor corpuri dure-contondente, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, se califică către vătămare corporal uşoară, în baza criteriului dereglării sănătăţii de scurtă durată.

La fel, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare, lui Bejenari Ana i-a fost aplicată o pedeapsă potrivit conform art. 78 alin 2 şi 354 alin 1 Cod contravenţional al RM, sub formă de 40 u.c, ceea ce constituie 2 000, 00 lei (f.d.16).

În această ordine de idei, instanţa menționează că aprecierea prejudiciului moral se face în raport cu criteriile miza pentru reclamant, comportamentul părților, bună,/reaua-credință; etc.. Se i-a obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky v. Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Este de menționat că cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Astfel, la stabilirea prejudiciului moral, instanța se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral prevăzute și de prevederile art. 41 al CEDO, și se va conduce de faptul: că reclamantul Maruseac Ion, reprezentat de Maruseac Vera, a suferit consecințe negative pe plan moral.

În asemenea împrejurări, instanța de judecată consideră că, suma de 20 000 lei, solicitată de către reclamanta Maruseac Vera în interesele lui Maruseac Ion, este excesivă și disproporțională principiilor compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral.

Or, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, ținând cont de gravitatea abaterilor comise de către Bejenari Ana la caz, instanța de judecată conchide că din contul pârâtei urmează a fi încasat prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei în beneficiul reclamantei Maruseac Vera în interesele lui Maruseac Ion, iar restul sumei urmează a fi respins, ca fiind neîntemeiat.

Astfel că, instanța în prim-plan revenindu-i rolul de diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, apreciază ca fiind echitabilă în speță încasarea din contul lui Bejenari Ana, a cuantumului prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, iar cuantumul pentru prejudiciul material în mărime de 1 439, 71 lei în beneficiul lui Maruseac Vera în interesele lui Maruseac Ion.

Instanța mai reține că, criteriul general invocat de CEDO constă în aceea că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale datorită naturii lor nepatrimoniale o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt. Astfel, în temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile

orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit (hot. CEDO, Nikolova v. Bulgaria din 25.03.1987, T.W. v. Malta 29.04.1999). Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor (Beylor v. Italia 28.05.2002, Selmouni v. Franța 28.07.1999).

La fel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky v. Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. Sub un alt aspect, instanța, reiterează că pentru a pretinde în special repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului pretins a fi violat, în speță, reclamantul urma să probeze cuantumul prejudiciului moral (art. 117-119 Cod de procedură civilă), or, nerespectarea principiului probațiunii statuat la art.118 Cod de procedură civilă, va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art.6 a CtEDO.

Concomitent, instanța relevă că la stabilirea mărimii prejudiciului moral, instanța se călăuzește și de prevederile pct. 25 din Hotărârea explicativă a CSJ nr.9 din 9 octombrie 2006 ”Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”, care prevede că, – instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atît aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cît și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor; - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice; - felul vinovăției persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Astfel fiind, ținând cont că în urma acțiunilor agresive a lui Bejenari Ana, reclamantul Maruseac Ion, reprezentat de Maruseac Vera a suferit prejudiciul moral care s-a exprimat prin emoții negative, consideră instanța că suma de 5 000 lei va fi rezonabilă și echitabilă în coraport cu suferințele suportate.

Totodată, instanța de judecată remarcă faptul că prejudiciul material probat prin anexarea bonurilor de plată este estimat în sumă de 1 439, 71 lei.

Instanța, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral suferit de către reclamant, nu a reținut argumentele ultimului, precum că în urma acțiunilor lui Bejenari Ana, reclamantul Maruseac Ion, fiind reprezentat de Maruseac Vera, s-a stresat foarte tare, or, instanței nu a fost prezentată nicio probă care ar demonstra

acest fapt și din care instanța ar deduce legătura de cauzalitate între fapta comisă și consecințele survenite.

Totodată, fiind notate dispozițiile art.82 Cod de procedură civilă, potrivit căruia cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii, dar și de cele prevăzute de art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Potrivit art. 90 lit. (i) Cod de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se atribuie la cheltuieli de judecare a pricinii.

Astfel, în conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, iar art. 96 alin. (11) Cod de procedură civilă statuează că cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca costurile și cheltuielile să fie incluse în suma acordată, trebuie să se stabilească dacă acestea au fost cu adevărat suportate, au fost necesare și că au o valoare rezonabilă (Nilsen și Johnsen împotriva Norvegiei (GC).

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanţa de judecată reţine prevederile art.90 alin.(1), lit. c), f), g), i) şi l) CPC, potrivit căruia *din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; f) cheltuielile de căutare a pîrîtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; i) cheltuielile de asistenţă juridică; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.*

Potrivit art.96 CPC, (1) *Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

Mai reține instanța că potrivit art. 98 alin. (1) și (2) Cod procedură civilă a RM, Cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, iar în caz de respingere a acțiunii, cheltuielile de judecare a pricinii suportate de instanță, precum și taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În acest context, în temeiul art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, va dispune instanța încasarea de la Bejenari Ana în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 250, 00 (două sute cincizeci, 00 bani) lei.

Potrivit actelor din dosarul cauzei și a probelor administrate în ședință de judecată, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2), art. art. 236, 238-243 Cod de Procedură Civilă RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Maruseac Vera în interesele lui Maruseac Ion împotriva lui Bejenari Ana privind recuperarea prejudiciului material și moral cauza în urma contravenției.

Se încasează de la Bejenari Ana (IDNP *****) în beneficiul lui Maruseac Vera (IDNP *****) în interesele lui Maruseac Ion (IDNP 2003012037301), **suma de 1 439, 71 (una mie patru sute treizeci și nouă, 71 bani) lei, cu titlul de prejudiciu material cauzat în urma contravenției, suma de 5 000, 00 (cinci mii, 00 bai), drept prejudiciu moral cauzat în urma contravenției.**

Se încasează de la Bejenari Ana (IDNP *****) în beneficiul statului, **suma de 250, 00 (două sute cincizeci, 00 bani) lei, drept taxa de stat.**

În rest cerințele reclamantului se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Bălți în termen de 30 de zile de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Drochia (sediul central).

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Rodica Chistruga**